

ความสุขในความยากลำบากและในความเจริญ

ฟิลิปปี 4:11-12

ฟิลิปปี 4:11 ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงเรื่องความขัดสน [อาจารย์เปาโลไม่ได้ขอเงินจากใคร] เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วที่จะพอใจอยู่อย่างนั้น

ในฐานะเป็นผู้สอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ อาจารย์เปาโลไม่เคยขอเงินจากใคร เขาได้รับความจริงว่า หากพระเจ้าเป็นผู้ที่ต้องการให้เขาได้รับใช้พระองค์ พระองค์ก็จะทรงจัดเตรียมทุกสิ่งเพื่อที่เขาจะสามารถรับใช้พระองค์ได้ อย่างไรก็ตาม มีผู้รับใช้พระเจ้าหลายคนที่ชอบขอเงินอยู่เรื่อย ถ้าคนเหล่านี้มีความเข้าใจในชีวิตฝ่ายวิญญาณ พวกเขาจะไม่ต้องขอ อ่อนหวาน เชื่อเชิญให้คนถวายเงิน หรือขอให้คนอื่นอธิษฐานเผื่อเรื่องการเงินของเขา หากพระเจ้าไม่ได้ทรงจัดเตรียมเงินพอสำหรับผู้เชื่อจะรับใช้พระองค์ นั่นหมายความว่า คนคนนั้นควรเลิกอาชีพนี้ แล้วหางานใหม่

มีศิษยาภิบาลหลายคนที่ไม่มีความสมบูรณ์ในการสอนพระวจนะ หากพวกเขาไม่ได้ขอความช่วยเหลือจากพี่น้องคริสเตียน ไม่ว่าจะโดยการขอตรงๆ หรือผ่านการขอให้อธิษฐานเผื่อเพื่อเป็นเครื่องบังหน้า พวกเขาจะอยู่ต่อไปไม่ได้ การลาออกจากตำแหน่งของเขาจะเป็นประโยชน์แก่คริสตจักรสากล เพราะว่าการสอนของเขาจะต้องก่อให้เกิดแต่ผลเสีย

ความพอใจเป็นส่วนหนึ่งของความสุขของมนุษย์ ความพอใจไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คุณมีหรือสิ่งที่คุณขาดไป แต่ขึ้นอยู่กับการรวมยอดของความคิดภายในจิตใจของคุณ ความพอใจและความสุขที่แท้จริงเป็นทัศนคติซึ่งต้องมาจากการเล่าเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นเวลานานเท่านั้น ทุกคนมีความต้องการ แต่เมื่อผู้เชื่อได้โตฝ่ายวิญญาณแล้ว เขาจะเห็นว่าหลายสิ่งนั้นไม่มีความสำคัญต่อเขาแล้ว หนึ่ง ผู้เชื่อที่ไม่ได้โตฝ่ายวิญญาณมักจะมองจากมุมมองว่า “ฉันจะได้อะไรจากพระเจ้า?” และ “ฉันจะต้องทำอะไรพระเจ้าถึงจะให้ฉันมากกว่านี้?” ในทางตรงข้าม ผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้วเคารพนับถือพระองค์ เขามีทัศนคติว่า “ฉันจะทำอย่างไรถึงจะพอพระทัยพระองค์?” เขาไม่ได้มองว่าเขาจะได้อะไรจากพระองค์ แต่เขาพยายามพอพระทัยพระองค์ด้วยความคิด แรงจูงใจ การตัดสินใจ และการกระทำที่ถูกต้อง

ชีวิตฝ่ายวิญญาณไม่เกี่ยวกับการตอบสนองความต้องการของผู้เชื่อ อย่างไรก็ตาม คริสเตียนที่สับสนในเรื่องนี้ชอบอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงประทานสิ่งที่เขาขาดไป เหมือนกับว่าพระองค์ไม่รู้ว่าเขาต้องการอะไร ถ้าพระองค์ทรงจัดเตรียมทรัพย์สินมากมายให้คุณ จงขอบพระคุณพระองค์ จงใช้สิ่งนั้นในทางที่ถูก และจงพอใจกับสถานการณ์ของคุณ หรือ ถ้าพระองค์ทรงเตรียม (หรืออนุญาต) ให้คุณต้องแบกทุกข์ จงขอบพระคุณพระองค์ จงฉวยโอกาสนั้น เพื่อที่จะเกิดผลดี และจงพอใจกับสถานการณ์ของคุณ ผู้เชื่อที่กำลังโตขึ้นฝ่ายวิญญาณจะต้องเผชิญกับการทดสอบทั้งในเรื่องความทุกข์ยากลำบากและความเจริญรุ่งเรือง เขาจึงจะต้องเรียนรู้ที่จะมีความสุขในทุกสถานการณ์ เมื่อคริสเตียนมั่นใจว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ทรงจัดเตรียมทุกสิ่งที่จะให้สมบูรณ์แบบให้แก่เขาเสมอ เขาก็จะพอใจกับ

สิ่งที่มีอยู่เสมอ ขอยกตัวอย่างเช่น บางคนสามารถประยุกต์นำมาใช้ได้ ความรักที่แท้จริงไม่เกี่ยวกับความต้องการ แต่คนส่วนใหญ่ได้แสวงหาคู่รักเพราะเขามีความต้องการส่วนตัว ผู้เชื่อที่ขาดความสุขและความมั่นคง (security) อาจต้องการเพื่อน ความสนิทสนม เซ็กซ์ ความมั่นคงทางการเงินและทรัพย์สิน ลูกหลาน ฯลฯ จึงได้หาคู่สมรส หลายคนเรียกสิ่งนี้ว่า “ความรัก” แต่มันเป็นแค่ความเห็นแก่ตัว ในทางตรงกันข้าม ผู้เชื่อที่มีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบและอัศจรรย์ เขาจึงไม่ได้ขาดสิ่งใด ก็ไม่ต้องหาคู่สมรส

4:12 ข้าพเจ้าได้รู้จักแล้วว่า จะเผชิญกับความตกต่ำ [ได้เรียนที่จะประยุกต์พระคำของพระเจ้าในเวลาที่ต้องได้รับการทดสอบผ่านความทุกข์ยากลำบาก (adversity testing)] และรู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์ [ได้นึกอยู่เสมอว่าพระเจ้าทรงเป็นแหล่งพระพรในเวลาที่ต้องได้รับการทดสอบผ่านความเจริญรุ่งเรือง (prosperity testing)] ไม่ว่าที่ไหนหรือในกรณีใด ๆ ข้าพเจ้าได้รับการสั่งสอนให้เผชิญกับความอึดท้องและความอดอยาก ทั้งความสมบูรณ์พูนสุขและความขัดสน

ณ จุดนี้ในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเปาโล เขาได้พบเคล็ดลับในการมีความสุข เมื่อเขาขัดสน เขาไม่ได้อธิษฐานวิงวอนให้พระบิดาทรงยกเลิกการทดสอบที่เขาต้องเผชิญอยู่นั้น แต่เขาได้ประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์แทน ด้วยการนี้อาจารย์เปาโลสามารถกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้จักแล้วว่า จะเผชิญกับความตกต่ำ” และในเวลาที่เขาได้พบความอุดมสมบูรณ์ เขาก็มีความพอใจด้วย คนที่ถ่อมใจจะพอใจกับสิ่งที่มีอยู่ แต่คนเย่อหยิ่งไม่รู้จักพอ ผู้เชื่อที่ยิ่งใหญ่ทุกคนต้องได้พัฒนาความถ่อมใจ ซึ่งได้มาจากการประยุกต์พระคำของพระเจ้าทั้งในยามทุกข์ยากและความเจริญ

หลักการเหล่านี้ไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อถูกห้ามไม่ให้ปรารถนาสิ่งของในชีวิต อย่างไรก็ตาม หากความปรารถนาที่จะมีสิ่งของทางโลกนั้นเป็นเหตุทำให้เขวจากชีวิตฝ่ายวิญญาณ แสดงว่าเขากำลังหาความสุขในทางที่ผิด ตัวอย่างเช่น การที่นักธุรกิจคริสเตียนตั้งใจทำงานเพื่อได้กำไรสูงนั้นไม่ผิด แต่หากเขาลืมที่จะเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ และลืมที่จะประยุกต์พระคำของพระเจ้าในแต่ละสถานการณ์ที่เขาอยู่ เท่ากับว่าเขาคิดว่าความร่ำรวยทางโลกเป็นสิ่งที่สำคัญกว่าความร่ำรวยทางฝ่ายวิญญาณ

คำว่า “รู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์” หมายถึงความสามารถในการที่จะมีสิ่งของทางฝ่ายโลกอย่างอุดมสมบูรณ์ โดยจะไม่ถูกพรากไปจากเป้าหมายทางด้านฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อที่ทั้งชีวิตฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะแสวงหาความสุขจากโลกนี้กำลังทิ้งความสุขที่แท้จริงไปเสีย